

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili**

Serviciul Soluționare Contestații

ANAF

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București

Tel: 021 4089450

Fax: 021 4089301

e-mail: contestatii.DGAMC@anaf.ro

DECIZIA nr. 88/ 21.08.2017

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. X SA

înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații

din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr. SSC 1253/31.05.2017

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizat asupra contestației formulată de **SC X SA**, cu sediul social în orașul X, Bd-ul X, nr. 1-IA, et. 6, jud. X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. X, având CIF X, prin reprezentantul legal X, în calitate de Director General.

Societatea solicită anularea Deciziei nr. X/29.03.2017 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, emisă de Direcția Regională Vamala X, în ceea ce privește suma de X lei reprezentând dobanzi/majorări de întârziere aferente obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.07.2011, respectiv accize și taxa pe valoarea adăugată, calculate pentru perioada 02.07.2011-01.05.2015 pentru TVA, respectiv 02.07.2011-19.01.2015 pentru accize.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia nr. X/29.03.2017 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale a fost comunicată societății în data de **03.04.2017**, iar contestația a fost înregistrată la registratura Direcției Regionale Vamale din cadrul Direcției Generale

Regionale a Finantelor Publice X la data de **03.05.2017**, conform stampilei registraturii aplicata pe contestatie, aflata în original la dosarul cauzei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268, art. 269, art. 270 alin.(1) și art. 272 alin.(3) lit.a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile și completarile ulterioare, X SA la data depunerii contestatiei figurand la pozitia nr. X din „*Lista marilor contribuabili care sunt administrati de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2017 conform criteriilor de selectie prevazute de OPANAF nr. 3609 din 15 decembrie 2016*”, Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este legal investit sa solutioneze contestatia formulata de X SA.

I. Prin contestatia formulata, SC X SA solicita anularea Deciziei nr. X/29.03.2017 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale, emisa de Directia Regionala Vamala X, in ceea ce privește suma de X lei, reprezentand accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata si accizelor, calculate pentru perioadele 02.07.2011-01.05.2015 pentru TVA, respectiv 02.07.2011-19.01.2015 pentru accize.

Societatea sustine ca Decizia X/29.03.2017 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale este afectata de o grava si evidenta eroare, si anume: calculul accesoriilor pentru perioada suspendarii si anularii actului, precum si dublarea/suprapunereea perioadei asupra carora au fost calculate accesoriile, motiv pentru care solicita emiterea unui nou act administrativ fiscal, respectiv a unei decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale pentru perioada 02.07.2011-19.01.2015.

De asemenea, societatea sustine ca accesoriile sunt gresit calculate pe durata suspendarii executarii actului administrativ fiscal, respectiv intre data de 25.08.2011 si 06.06.2014, intrucat in aceasta perioada se suspenda de drept toate efectele actului administrativ fiscal, inclusiv calcularea accesoriilor in baza acesteia.

Contestatarul precizeaza ca accesoriile aferente accizelor sunt calculate, in parte, fara a se tine cont de data si efectele unor plati/compensari, avand in vedere ca la data de 27.02.2012 a fost stinsa partial Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011 cu suma de X lei, iar la data de 19.01.2015 s-a platit suma de X lei, data de 19.01.2015 fiind data de inchidere a contului.

Reclamanta a constatat ca, desi Decizia nr. X pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal a fost emisa in data de 06.07.2011, prin Decizia nr. X/29.03.2017 s-au calculat gresit accesorii aferente accizelor si TVA-ului incepand cu data de

02.07.2011, aceasta data fiind anterioara datei de 06.07.2011 la care a fost emisa Decizia nr. 174/06.07.2011.

II. Directia Regionala Vamala Bucuresti din cadrul Directiei Generale Regionale a Finantelor Publice-X a emis, in data de 29.03.2017, Decizia nr. X referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale prin care s-au stabilit, in sarcina societatii X SA, dobanzi/majorari de intarziere pentru perioadele 02.07.2011-19.01.2015 pentru accize si 02.07.2011-01.05.2015 pentru TVA, in suma totala de X lei, compusa din:

- **dobanzi/majorari de intarziere aferente TVA** in suma totala de X lei;
- **dobanzi/majorari de intarziere aferente accizelor** in suma totala de X lei.

Accesoriile individualizate in Decizia nr. X /29.03.2017 sunt calculate asupra debitelor principale stabilite de Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale X in Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/06.07.2011.

In Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011 sunt cuprinse obligatii de plata suplimentare reprezentate de :

- accize in suma de X lei pentru care s-au calculat dobanzi de intarziere in suma de X lei si penalitati de intarziere in suma de X lei;
- taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei pentru care s-au calculat dobanzi de intarziere in suma de X lei si penalitati de intarziere in suma de X lei.

Accesoriile aferente debitelor principale individualizate in Decizia nr. X/06.07.2011 au fost calculate pentru perioada 09.04.2011-06.07.2011, iar cele cuprinse in Decizia nr. X/29.03.2017 au fost calculate pentru perioada 02.07.2011-01.05.2015 pentru TVA, respectiv 02.07.2011-19.01.2015 pentru accize.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatara si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1. Referitor la calcularea accesoriilor pe durata suspendarii executarii actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/06.07.2011, cauza supusa solutionarii este daca in mod legal si temeinic organele fiscale au stabilit ca X SA datoreaza accesorii aferente perioadei 25.08.2011-06.06.2014, perioada in care actul administrativ fiscal a fost suspendat/anulat.

In fapt, prin Decizia nr. X/29.03.2017 s-au stabilit accesorii in suma totala de X lei aferente obligatiilor fiscale principale cuprinse in Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011.

Prin cererea adresata Curtii de Apel Constanta – Sectia contencios administrativ si fiscal, societatea a solicitat suspendarea executarii Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/06.07.2011, iar legiutorul a admis cererea reclamantei si a dispus, prin Sentinta civila nr. X/CA, suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

Impotriva Sentintei nr. X/CA, Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X – Directia Judeteana pentru Accize si operatiuni Vamale X a formulat recurs, iar prin decizia pronuntata in data de 11.11.2011, Inalta Curte de Casatie si Justitie a respins ca nefondat recursul formulat de autoritatea fiscala.

Ulterior, in data de 31.01.2013, prin Sentinta civila nr. X/CA, Curtea de Apel X a decis anularea Deciziei privind regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011.

La data de 06.06.2014, Inalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia de Contencios Administrativ si Fiscal a admis recursurile declarate de Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale X impotriva Sentintei civile nr. X/CA din 31.01.2013. Astfel, actiunea reclamantei X SA a fost respinsa ca neintemeiata, iar Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011 a fost declarata legala.

Societatea sustine ca accesoriiile au fost calculate gresit pe durata suspendarii executarii actului administrativ fiscal privind debitul principal si, ulterior, pentru toata perioada cat actul administrativ a fost anulat provizoriu de catre instanta judecatoreasca prin sentinta nedefinitiva, respectiv 25.08.2011-06.06.2014.

In drept, spetei ii sunt aplicabile prevederile **art. 111 alin. (1), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) si alin. (2), art. 120¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală**, care precizează:

„Art. 111 Termenele de plata

(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul Fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

Art. 119 Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

Art. 120 Dobanzi

(1) *Dobanzile reprezinta echivalentul prejudiciului creat titularului creantei fiscale ca urmare a neachitarii de catre debitor a obligatiilor de plata la scadenta si se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.*

(2) *Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.*

Față de prevederile legale invocate, se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

De asemenea, se retin prevederile art. 215 alin. (1), (2) si (3) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

„Art. 215 Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) *Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.*

(2) *Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.*

(3) *În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia.”*

si ale art.14 alin.4 si alin.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, potrivit caruia:

“(4) Hotararea prin care se pronunta suspendarea este executorie de drept...”

(7) Suspendarea executarii actului administrativ are ca efect încetarea oricarei forme de executare, pana la expirarea duratei suspendarii...”.

Din interpretarea textelor legale, rezulta ca dobanzile si penalitatile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata, iar efectul suspendarii executarii titlului de creanta consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa solicite plata dobanzilor si penalitatilor de intarziere pe perioada cat plata debitului principal care le genereaza este suspendata.

Din documentele aflate la dosarul contestatiei, organul de solutionare retine ca Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011 a fost suspendata/anulata incepand cu data de 25.08.2011 si pana la data de 06.06.2014 cand, prin Decizia civila nr. X pronuntata de Inalta Curte de Casatie si Justitie, a fost repusa in legalitate si executare.

Potrivit afirmatiei contestatarei, pe durata suspendarii executarii Deciziei nr. X/06.07.2011 si, ulterior, pe toata perioada cat actul administrativ fiscal a fost anulat provizoriu de catre instanta judecatoreasca prin sentinta nedefinitiva, societatea nu datoreaza accesorii aferente debitelor principale cuprinse in respectiva decizie.

Potrivit art. 215 alin. (3), invocat in contestatie si de catre societate, in cazul suspendarii executarii actului administrativ fiscal dispusa de instantele de judecata, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate pana la incetarea acesteia.

Organul de solutionare retine ca **efectul executarii** unui act administrativ il constituie recuperarea debitelor stabilite prin acesta, iar **efectul suspendarii executarii** consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa solicite plata accesoriilor pe perioada cat plata debitului principal si a accesoriilor care le genereaza sunt suspendate.

Astfel, afirmatia societatii potrivit careia, pe durata suspendarii si anularii actului, organele fiscale nu trebuiau sa calculeze accesorii, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat nu exista prevederi legale care sa suspende sau sa interzica calculul si datorarea efectiva a acestor obligatii fiscale, **suspendarea executarii actului administrativ avand ca efect doar incetarea oricarei forme de executare.**

Faptul ca instanta a suspendat executarea Deciziei pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011, nu inseamna ca a exonerat societatea X SA de plata debitelor stabilite prin aceasta, sau ca respectivele debite nu ar fi corect determinate, ci a dispus ca in baza respectivei decizii nu se poate incepe executarea pana la pronuntarea instantei pe fond asupra anularii acesteia, iar emiterea de decizii de

calculul accesorii in aceasta etapa are acelasi rezultat, si anume nu pot fi executate.

Organele fiscale, in functie de solutia pe care urmeaza sa o pronunte instanta de fond, emit o decizie de calcul accesorii dupa incetarea efectului suspensiv.

Astfel, prin Decizia civila nr. X, irevocabila, pronuntata in data de 06.06.2014, Inalta Curte de Casatie si Justitie – Sectia de Contencios Administrativ si Fiscal a respins actiunea reclamantei X SA, ca neintemeiata si a decis ca actul administrativ contestat de aceasta este legal. Prin incetarea suspendarii executarii actului administrativ fiscal, societatii ii revine obligatia de a achita obligatiile fiscale stabilite prin Decizia privind regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011, precum si accesoriile aferente acestora, in suma de X lei, calculate conform prevederilor legale incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv si individualizate prin Decizia nr. MBR-DRV X/29.03.2017 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale.

Prin urmare, fata de cele de mai sus, **argumentele aduse de societate in sustinerea cauzei nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei**, organul de solutionare retinand ca societatea datoreaza dobanzi/majorari de intarziere pentru perioada in care actul administrativ a fost suspendat/anulat.

2. Referitor la sustinerea contestatarei potrivit careia accesoriile au fost calculate pentru perioade gresite si fara a se lua in calcul data si efectele unor plati/compensari, cauza supusa solutionarii este daca in mod legal si temeinic organele fiscale au stabilit ca X SA datoreaza, pentru perioadele mentionate in Decizia nr. X/29.03.2017, si anume 02.07.2011-01.05.2015 pentru TVA, respectiv 02.07.2011-19.01.2015 pentru accize, accesoriile in suma de X lei, in conditiile in care societatea sustine ca a efectuat plati intermediare de care organele fiscale nu au tinut cont.

In fapt, Directia Judeteană pentru Accize si Operatiuni Vamale X a emis Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X/06.07.2011 prin care s-au instituit in sarcina societatii debite principale reprezentand: TVA in suma de X lei si accize in suma de X lei. Totodata, s-au calculat si accesorii aferente acestor debite, pana la data de 06.07.2011, si anume: accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata in cuantum de X lei si accesorii aferente accizelor in cuantum de X lei.

Pentru achitarea cu intarziere a debitelor principale individualizate in Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011, Directia Regionala Vamala X a emis Decizia nr. X/29.03.2017 prin care s-au calculat accesorii

aferente taxei pe valoarea adaugata si accizelor in suma totala de X lei, compusa din:

-accesorii aferente TVA in suma de X lei, calculate pentru perioada 02.07.2011-01.05.2015;

-accesorii aferente accizelor in suma de X lei, calculate pentru perioada 02.07.2011-19.01.2015.

X SA sustine ca organele fiscale nu au tinut cont de faptul ca societatea, la data de 27.02.2012, a stins partial, prin compensare, Decizia pentru regularizarea situatiei nr.X/06.07.2011 cu suma de X lei. Totodata, considera ca accesoriile aferente taxei pe valoarea adaugata sunt gresit calculate pana la data de 01.05.2015, intrucat data stingerii integrale a debitului principal stabilit prin decizia anterior mentionata este data de 19.01.2015, si nu 01.05.2015, cum figureaza in Decizia nr. X/29.03.2017.

De asemenea, petenta afirma ca data de incepere a calcului accesoriilor (02.07.2011) prin Decizia nr. MBR-DRV este anterioara datei la care a fost emisa Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011.

In drept, in speta sunt incidente prevederile **art. 111 alin. (1), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) si alin. (2), art. 120¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:**

„Art. 111 Termenele de plata

(1) Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul Fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

Art. 119 Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

Art. 120 Dobanzi

(1) Dobanzile reprezinta echivalentul prejudiciului creat titularului creantei fiscale ca urmare a neachitarii de catre debitor a obligatiilor de plata la scadenta si se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Referitor la argumentele din contestație, privind modalitatea de calcul a obligațiilor fiscale accesorii, din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține următoarele:

Prin Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.07.2011, organele fiscale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale X au calculat accesorii aferente debitelor principale, respective TVA și accize, până la data de **06.07.2011**.

Prin Decizia nr. X/29.03.2017, organele fiscale din cadrul Direcției Regionale Vamale X au calculat accesorii aferente aceluși debite, începând cu data de **02.07.2011**.

Organul de soluționare reține că, pentru perioada 02.07.2011-06.07.2011 s-au calculat accesorii atât prin Decizia nr. X/29.03.2017, cât și prin Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.07.2011. Prin urmare, se constată o dublare a sumei accesoriilor aferente acestei perioade, data la care a început calculul accesoriilor (02.07.2011) fiind anterioară datei până la care s-au calculat acestea prin Decizia nr. X/06.07.2011 (06.07.2011).

Astfel, accesoriile stabilite prin Decizia nr. X/29.03.2017 trebuie recalulate prin luarea în considerare a datei la care s-a sfârșit calculul acestora prin Decizia nr. X/06.07.2011.

Organul de soluționare reține că data de la care trebuie să înceapă calculul accesoriilor în Decizia nr. X/29.03.2017 este **07.07.2011**, și nu 02.07.2011 cum, în mod eronat, au menționat în respectiva decizie organele fiscale din cadrul Direcției Regionale Vamale X.

Referitor la afirmația contestatarii potrivit căreia accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată au fost calculate în mod greșit până la data de 01.05.2015, organul de soluționare reține, analizând documentele de la dosarul contestației, inclusiv adresa nr. X/28.07.2016 emisă de organul emitent al Deciziei nr. X/29.03.2017, faptul că debitele principale, reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accize, individualizate prin Decizia pentru regularizarea situației nr. X/06.07.2011, au fost integral achitate de X SA în data de 19.01.2015.

Astfel, având în vedere că accesoriile se calculează până la data stingerii sumelor datorate de către societate, rezultă că data până la care acestea se datorează este data de 19.01.2015.

De asemenea, tot prin Adresa nr. X/28.07.2016, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat a precizat că o parte din sumele datorate au

fost achitate, prin compensare, anterior datei de 19.01.2015, si anume suma de X lei, insa nu se mentioneaza care obligatie fiscala principala a fost stinsa partial (TVA sau accize) si nici data exacta cand s-a efectuat compensarea.

Organul de solutionare retine ca, in cazul in care o parte din obligatiile fiscale principale stabilite prin DRS X/06.07.2011 au fost stinse anterior datei de 19.01.2015 (cand au fost achitate integral), suma debitului initial asupra caruia s-au calculat accesoriile trebuia diminuata cu suma care s-a achitat prin compensare si accesoriile trebuiau calculate pana la data de 19.01.2015 numai pentru diferenta ramasa neachitata din debitul initial.

Or, debitul initial stabilit prin Decizia nr. MBR-DRV 5210/29.03.2017 este acelasi cu cel evidentiat in Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011, iar accesoriile s-au stabilit pentru intreg debitul pana la data achitarii integrale a acestuia.

Avand in vedere cele mentionate, cuantumul accesoriilor trebuie recalculat, tinand cont de data la care s-au oprit cu calculul organelor fiscale din cadrul Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale X in Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/29.03.2017 si de data la care debitele principale au fost achitate de societate, partial si apoi integral.

Intrucat organul de solutionare a contestatiei nu se poate substitui organului fiscal pentru a reface operatiunile in evidenta fiscala pentru obligatiile datorate de societate in perioada pentru care s-au calculat accesoriile, se va face aplicatiunea **prevederilor art. 279 alin. (3) si alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala**, care prevad:

„ART. 279 Solutii asupra contestatiei

[...]

(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial, actul administrativ atacat in situatia in care din documentele existente la dosar si in urma demersurilor intreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situatia de fapt in cauza dedusa solutionarii prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent si de contestator. In acest caz, organul emitent al actului desfiintat urmeaza sa incheie un nou act administrativ fiscal care trebuie sa aiba in vedere strict considerentele deciziei de solutionare a contestatiei. Pentru un tip de creanta fiscala si pentru o perioada supusa impozitarii desfiintarea actului administrativ fiscal se poate pronunta o singura data.

(4) Solutia de desfiintare este pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizeaza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a pronuntat solutia de desfiintare.”

In speta sunt aplicabile si dispozitiile **pct. 11.4. si pct. 11.5 din Instructiunile de aplicare ale art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin OPANAF 3741/2015:**

" 11.4. Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ fiscal atacat. Inaintea emiterii deciziei cu solutie de desfiintare, organul de solutionare competent va intreprinde demersurile necesare, daca se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situatii contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetari la fata locului etc. In situatia in care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, in considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului obligatii fiscale mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii. In mod corespunzator nu poate fi diminuata pierderea fiscala cu o suma mai mare decat cea inscrisa in actul desfiintat. "

Fata de cele mai sus mentionate se va **desfiinta Decizia nr. X/29.03.2017** emisa de Directia Regionala Vamala X, **în ceea ce privește suma de X lei**, urmand ca organele fiscale sa reanalizeze calculul accesoriilor, in baza considerentelor retinute in prezenta decizie, a dispozitiilor normative incidente in materie in perioada pentru care s-au calculat accesoriile si a documentelor si informatiilor detinute sau obtinute.

Pentru considerentele retinute si in baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum si în temeiul art. 279 alin. (3) si alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala coroborate cu prevederile pct. 11.4. si pct. 11.5 din Instructiunile de aplicare ale art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin OPANAF 3741/2015, se:

D E C I D E

Desfiintarea Deciziei nr. X/29.03.2017 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale emisa de Directia Regionala Vamala X, **in ceea ce priveste suma de X lei**, reprezentand accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata si accizelor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei nr. X/06.07.2011, **urmand ca organele fiscale sa reanalizeze calculul accesoriilor, in baza considerentelor retinute in prezenta decizie si in conformitate cu dispozitiile normative incidente in materie in perioada pentru care s-au calculat accesoriile.**

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director General
X